

[Erik Kragh.]

anden myte, jeg også gerne vil aflive. I omtalen af de socialdemokratiske forslag, både i pressen og på anden vis, bliver de tre styrker af hæren, som socialdemokratiet opererer med, efterhånden betegnet som brigader. En brigade er en enhed af alle våbenarter, det selvstændigt kan gennemføre en kamp; det er netop den enhed, som de socialdemokratiske sagkyndige mener er for tung og for klodset og ikke kan bruges til danske forhold, men derimod nede i Centraleuropa. Det, socialdemokratiet opererer med, er nogle forstærkede bataljoner, som ikke er i stand til at gennemføre nogen kamp på egen hånd på den måde.

Hele problemet om forhandlingerne om forsvaret giver mig anledning til at sige, at det selvfølgelig er ønskeligt med politisk enighed om dette spørgsmål. Med politisk enighed tænker jeg på enighed mellem de fire gamle partier. Men man kan ikke forsvare landet med politisk enighed på Christiansborg. Jeg tror ikke, at man vil benægte, at jeg mere end nogen anden har stået for denne politiske enighed i alle disse mange år. Men når man som socialdemokratiet fremsætter et forslag, der ud fra en saglig bedømmelse ligger styrkemæssigt så lavt, at man overhovedet ikke giver forsvaret nogen som helst chance for at kunne løse opgaven, altså gøre en sådan modstand, at hjælp udefra kan nå frem, så må enigheden høre op, og så kan man ikke, selv om man gerne ville det, prøve at forhandle om et kompromis.

Det er værd at lægge mærke til, at når man i disse år har forhandlet om forsvaret, har det altid været for at reducere det. Det har siden 1953 aldrig været for at forstærke, for at styrke det, men altid for at reducere det. Selvfølgelig er det ønskeligt med debat om forsvaret, men debatten drejer sig kun om den ene ting, også denne gang. Man har over for forsvaret ført en salamitaktik — jeg har vist sagt det engang før fra denne talerstol: man har skåret skive efter skive af pølsen, og nu er der ikke andet end endestykket tilbage.

Det er jo ikke for ingenting, de ansvarlige sagkyndige, forsvarskommandoen og NATO-myndighederne, siger fra over for disse forslag. Det er ikke, fordi de er vane-

tænkere, fordi de er under påvirkning af forsvarsministeren, hvad hr. Kjeld Olesen prøver på at insinuere om forsvarskommandoen. Det er, fordi de mennesker, der i givet fald står med ansvaret og i givet fald vil få alle bebrejdelserne, må sige fra over for noget, der er så usagligt som det, der her er lavet.

Man taler om et moderniseret lokalforsvar. Men hvad er det? Det er kun ord. Det lokalforsvar, vi har, har dog 12 måneders tjenestetid, og det har, så vidt jeg ved, både kanoner og tunge infanterivåben. Hvordan vil man modernisere det? Ved at skære tjenestetiden ned til 5-6 måneder. Nej, der er ingen lette løsninger i dette her. Der er ingen særlige løsninger for små lande, for krigen er en ubønhørlig ting. Der må jeg sige en ting i forbindelse navnlig med det, hr. Aksel Larsen sagde. Han sagde, at et militært forsvar af Danmark er umuligt, og det giver jeg ham ret i. Det sagde jeg også i min indledning. Vi kan ikke forsvare dette land over for en stormagt, og det er der ingen, der drømmer om. Det har vi faktisk ikke kunnet, når jeg skal være helt ærlig, siden 1918. Det har teknikken umuliggjort. Det, vi kan gøre, er at bygge sådanne styrker op, at vi har en rimelig sikkerhed for at få hjælp udefra og dermed en rimelig sikkerhed først og fremmest for, at vi overhovedet ikke bliver angrebet. Det er det, der er ideen i det.

Hr. Kjeld Olesen siger, at jeg stadig taler om Sovjetunionen, truslen derfra osv. Jeg vil gerne gentage, at det centrale i det ikke er at forsvare landet, men at have styrker, som i givet fald kan holde ud så længe, at andre styrker kommer til. Ved at have sådanne styrker skaber man en uvished hos en potentiel angriber, som denne i høj grad tager i betragtning. Jeg nævnte i min første tale, at det er aldeles tydeligt i al russisk politik siden krigen, at man ikke vover sig ud i noget, hvor man ikke kan bunde. Man løber ingen risiko for en konfrontation med De Forenede Stater eller for, at noget kan udvikle sig, som kan være farligt for Sovjetunionen selv. Det er det, vi skal gøre på vores lille del, og det kan vi gøre, hvis vi vil, for det kræver ikke så forfærdelig meget. Men det kan ikke gøres med de styrker, hr. Kjeld Olesen opererer med. Det kan ikke gøres med